

Előfizetési díjak:

Egész évre	16 frt.
Félévre	8 frt.
Negyedévre	4 frt.
Egy hóra	1 frt 60 kr.

Egy szám ára 5 kr.

Közvetítőknél számlák nem adatik.

Hirdetési díjak:

Egy négyzet centiméternyi tér ára 3 kr.
Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedve-
ményben részesülnek. Bélyegilleték minden
hirdetés után 30 kr.
— Nyitott sora 25 krajczár. —

MAGYAR POLGÁR

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL

„MAGYAR POLGÁR” KÖNYVNYOMDAJA.

Belkőszéptan 4. sz.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

Használatlan kéziratok nem adnak vissza.

Névtelenül beküldött közlemények nem közöltnék.

KOLOZSVAR, FEBRUAR 23.

A gabonavámok.

Politikában szélcsend, barátság. Gazdasági téren háborús hírek. Ez a helyzet képe. És ez mindig így szokott lenni. Mihelyt az anyagi érdekek kissé összeütkeznek, vége a platói érzelmeknek. A szíven uralkodik a gyomor, ha még egyszer oly őszinte is.

A nyugati államok: Német- és Franciaországok a nyerstermények közül különösen a gabonára vonatkozó vámháborúra készülnek. A szabad kereskedelem elmélete mindinkább a tanácsokra szorul. A gyakorlati élet fordulatai szeszélyesebbek az áprilisi időjárásnál s úgy összekuszálnak minden elméletet, hogy egészen alászáll ezek értéke.

Németországban már bevégzett tény nyel állunk szemben. Ott ugy a buza, mint a rozs vámját tetemesen emelték. Nehány nap múlva ezt mondhatjuk Franciaországról, de ezt mondhatjuk a fáról is. És így a magyar gazdára nézve is újabb veszély állott be. Nem volt elég az idegi gyöngye termés; nem a kedvezőtlen árviszony: most még a forgalom is nehezítve, piacaink száma is redukálva van.

Minő hatással vannak reánk e vámemelések? Vizsgáljuk kissé higgadtan a helyzetet. Azt mondják: Német- és Franciaországok első sorban az orosz és amerikai gabona ellen kívánnak védekezni. Odahaza mindkét államban csökkent a termés s a föld értéke a nagy verseny miatt. S ha most magas védvámokkal a forgalmat szabályozzák, fogyasztó-közönségük hátrányt mégse szenved, mert mindkét államban a beltermelés arányban áll a belfogyasztással. Hát ha mindezt így elfogadjuk is, azt hisszük, hogy nem csalódunk, ha ez egész változtatásnak nem tulajdonítunk nagyobb értéket, mint a minő egy ideiglenes kísérlet megérdemel. Az a drágaság, mely mindkét országban éppen a legnékülözhetőbb cikkekre: a kenyérré nézve előáll, éppen ezen országokban indíthatja a kormányokat legkomolyabb aggodalomra, mert hiszen ott legnagyobb a munkás-osztály, mely az ily dolgokban legérzékenyebb, de egyszersmind aggodalmakra is leginkább adhat okot. Hiszen láthatunk a vámemelési tárgyalások alatt ezek magatartását s a demokrata párt szerepéből is következtethetünk a hangulatra. A szocializmus felhőli már a tárgyalások alatt előre veték árnyait.

Ez intézkedéseknek tehát nem jószólhatunk nagy állandóságot. Mert igaz ugyan — s ezt az ellenzék felfogásokkal szemben gazdának figyelmébe ajánljuk — hogy a német és francia piacok e vámemelések által jövőre se lesz-

nek gabonánk elől elzárva. De jelentékenyen meg lesznek nehezítve. A magas vámost nem mi fizetjük meg, hanem a francia és német fogyasztók. De elég hátrány az, hogy gabonánk ára az ott kifejlendő viszonyokhoz mérve annyira emelkedik, hogy e miatt nem fognánk versenyezhetni a beltermeléssel. Az idegen gabona versenyképessége jövőre e két országban mindenestre a szállítási viszonyoktól függ. Kormányunk egyik teendője tehát az új helyzettel szemben hazánk viszonyát amaz országokhoz tisztázza. Azt már tudjuk ugyan Németországra vonatkozólag, hogy roszunkra nézve a status-quo 1887-ig nem változhatik. Ezt szerződés biztosítja. De mégis legyen ez is határozottan kimondva, hogy közönségünk ne gondolhassa, hogy hátha Németországban e tekintetben is eltérő nézetek uralkodhatnak.

Van még egy kérdés: a vámkedvezmény kérdése, melyet már mindkét országgal szemben tisztázni kell. Mindennap felmerül a hír, hogy reánk vonatkozólag mindenik ország vámkedvezményekre hajlandó. Vajjon csakugyan áll-e ez? S ha igen, meddig mennek a kedvezmények? Mindezekkel tisztában kell lennünk, még mielőtt valami elhatározó lépést tesszünk ez országokkal szemben. Mert teendők mérve és módja e kérdések állásától függ.

Különben, hogy a kormány ez ügygel régóta komolyan foglalkozik: ez látszik gr. Széchenyi Pál földmívelés- és kereskedelmi miniszter válaszából is, mit gr. Andrássy Manó interpellációjára adott. A kormány tisztában van a helyzettel, s leghevesebben cselekszik, ha a jelzett válaszból ígért törvényjavaslatot mielőbb beterjeszti. Ezzel elejét veszi a gazdaközönség további bizonytalanságát és aggasztó helyzetének és élet veszi az ellenzéki sajtó évelődéseinek, mely e helyzetet is arra zsákmányolja ki, hogy az önálló vánterület mellett hangulatot csináljon s a kormányt az önálló vánterület ellenségeinek tüntesse fel. Mintha nem elégszer hangsúlyozta volna maga a kormány is, hogy az önálló vánterületre vonatkozó jogunk minden kétséget kizárólag fennáll, s e jogunknak élni is fogunk, ha a viszonyok úgy kívánják.

A jelenlegi vámemelésekkel teremtett viszonyok közt azonban az önálló vánterület még nem volna oly csodagyógyász, minőnek az ellenzék feltünteti. Igaz, ha önálló vánterületünk volna, a francia és német iparcikknek ellen úgy alkalmazhatnók a retorsiót,

hogy az osztrák cikkek ne huzhassák azt az előnyt, melyet az ellenzéki sajtó ez intézkedésben látni szeretne. Ámde akkor az osztrák is ép úgy megválthatná a mi gabonánkat s beereszthetné a francia és német földről leszorított orosz és amerikai gabonát. És mi volna akkor a mi helyzetünk? Az, hogy kezdetleges iparunkra volna szorítva. Gazdáink öleson adnák a gabonát és drágán vennék az iparcikkeket. Ime az ellenzék vámpolitikája.

Ebből nem az következik, hogy a kormány vámpolitikájával is ki volna zárva a retorsiók. Most szükségese-ten ezekhez is folyamodhatunk anélkül, hogy a fentebbi helyzettel félhelnénk, mert míg egyfelől gabonánknak itthon és Ausztriában piacot találunk, addig másfelől iparcikknek tekintetében a hazai s az osztrák termények oly helyzetet teremtenének, melyben a hazai ipar föllendülésére lehetne alapos kilátásunk, mely aztán bőven kárpótolná azért, hogy az osztrák ipar versenyét megkönyvítettük.

De kormányunknak e nyugati actiója majd csak akkor állana be, ha a fentebb feltett kérdések tisztázásával oly feleletet nyernénk, mely kormányunkat e lépések megtételére provokálná.

Addig folyamodhatik a keleti actióhoz, mely abban állana, hogy Ausztria-Magyarország is tegye magáévá Francia- és Németországok irányát s ugyanazon vámoikat, melyekkel ez államok nyersterményeinket sújtják, alkalmazza a keletre hozánk jövő nyersterményekre. Ezt hangsúlyozza gróf Széchenyi Pál miniszter s ez egészen helyes is. Ezzel az idegen gabona versenyé meg volna nehezítve itthon, és Ausztriában is a gabonatermesztésnek ismét visszatérne gazdasági jelentőségét és kedvező hatását közgazdasági életünk minden ágában.

S e jó hatás csak fokozva lenne az által, ha egyidejűleg a nyugati vámkedvezményeket is megnyernők, mi a lehetőségek sorából éppen nincs kizárva, miután Francia- és Németországok védekezése hangsúlyozottan az orosz és az amerikai gabona ellen irányult.

Várjuk nyugodtan és bizalommal a fejleményeket.

r.

A főpapság és a főrendiház. A „Nemzet” írja a következőket: „A lapokban egy idő óta különféle hírekkel találkozhatni a fővárosban levő katolikus püspökök tanácskozásairól és a főrendiházi reformmal szemben elfoglalt vagy elfoglalandó álláspontjaikról. Biztos információk alapján kijelenthetjük, hogy ezen hírek minden alapot nélkülöznek. Sem a hercegprímás titléte alatt nem tartattak tanácskozmányokat, sem a Budapesti időző püspökök ilyeneket nem tartanak, sem végre a főrendiházi reform kérdésében követendő ne-

táni közös eljárás iránt nem hoztak határozatokat.”

Az országos kataszteri bizottság pénteki ülésében beható tárgyalás alá vette a hetes küldöttség által az egyéni felszámolások tárgyában beterjesztett indítványokat s azokat részletes vita után minden változtatás után el is fogadta. Minthogy számos felszámolásra vonatkozólag a hetes küldöttség javaslata értelmében az országos bizottság nem határozott, hanem újabb bejárást rendelt el, az összes jövődelmi fokozatok végleges megállapítása az egész országra csak egy, a nyár folyamában összehívandó ülésben lesz fogantatható s így a csütörtökön jelzett általános elvi vita s csupán ama tárgyalások befejezte után várható.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése febr. 21-én.

Ma folytatott és befejeztetett a felsőház szervezéséről szóló törvényjavaslat feletti általános vita, mely tizenegy napig tartott.

Ábrányi Kornél volt a vitában az utolsó szónok. A javaslat ellen beszélt, kifejtve, hogy a reform, úgy a mint tervezetik, sem az 1848-ki intézmények szellemének meg nem felel, sem az idő nem alkalmas annak keresztülvitelére és többlet vesztésének, mint nyernének a javaslat keresztülvitele által. Párhuzamot von aztán Tisza Kálmán és Apponyi pályafutása között. Érdekesen beszélt bár és szellemmel, de távolról sem oly hatással, mint első ízben.

Most következtek a zárbeszéddek, és pedig beszélt először Láng Lajos előadó, ki ötven óráig tartó szép, magas és magas színvonalú beszédében behatóan foglalkozott Irányi és Szilágyi Dezső határozati javaslataival, nemkülönben a tárgyalás alatti javaslat ellen a vita folyamán felhozott legnyomósabb érvekkel, melyeket meggyőző erővel csáfolt. Különös nyomatékkal polemizált Szilágyival, utalva arra, hogy a 8 évi felsőházi mandátum, vagy választás épp úgy nem óvna meg az illetéket a pillanatnyi hullámzások befolyásától, mint nem óvja meg az angol alsóház tagjait a 7 évenkénti választás. Felette érdekes és meggyőző volt beszédének azon része is, melyben kifejtette, hogy a középosztálynak minő elemi jutnának a választás által és minők a kinevezés által a felsőházba. Választás után a birtokos középosztály jutna be, mely birtokot s összeköttetést képviselne, ugyanazon alapon állna, mint a főrendiek, csak hogy ezekkel szemben alárendelt helyzetbe jutnának; míg a kinevezés után a nagy közszolgálat és nagy értelmi töké képviselői lesznek a felsőház tagjai. A vita végén is a ház osztatlan figyelemmel hallgatta a szép és tartalmas előadói beszédet, melynek végétével a többség padjairól zajos helyeslések hangzottak fel.

Most Irányi élt a zárszó jogával, s az előadóval, Jókaival, Hegedűssel polemizálva, a szélbéli határozati javaslatot védte, miért őt pártja végül megjellegte.

Szilágyi és Öndy zárbeszédeiket hétfőn fogják tartani, mire aztán a szavazás következik.

Következett a kérvények 8-ik sorjegyének tárgyalása.

Zeyk Dániel, a kérvényi bizottság előadója, ismertetni a bizottság határozatait.

Több kérvény elintézése után, a marosvásárhelyi sz. kir. városi mézsáros ipartársulat kérvényénél, melyben az új ipartörvény foly-

tán képesítéshez kötött mézsáros és hentességhez kötött husárnási jognak novelle által való szabályozását kéri, felszólalt Lázár Ádám, pártolva a marosvásárhelyiek kérelmét.

A ház elfogadta a kérvényi bizottság határozatát, mely szerint a kérvény az esetleges szükségességgel mutatózó intézkedések tétele végett kiadatik a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi és belügyminisztereknek.

Most az ülés elején bejelentett interpellatio előterjesztése következett.

Ugron Gábor kérdését a miniszterelnökhez intézi. A miniszterelnök e hó 16-án a törv. hozás egyik házában, a vita hevében válaszolva Prónay Dezsőnek, a következő kifejezést használta: „már most ő méltósága, a ki oly politikai elvek híve, melyek a nemzet és korona közti conflictus nélkül soha sem volnának kiegyenlíthetők”. stb. Szólt azt tartja, ha e beszédet kortes okból mondják, nem veszi komolyan figyelembe, de ez esetben, midőn a szavak Tisza Kálmán által mondattak, pártja nevében magyarázatot kér. Azt hiszi, hogy annál könnyebben megadhatja erre a miniszterelnök a feleletet, mert itt saját véleményét nyilvánította s itt senkitől tanácsot kérnie nem kell.

Interpellációja így hangzik: Kérdés a miniszterelnök urhoz. F. hó 16-án a miniszterelnök ur a főrendiházban Prónay Dezső b-nak a közjogi ellenzék kitűnő férfának válaszolva, a következőket mondotta: „Már most ő méltósága, a ki oly politikai tanoknak híve, melyek a nemzet és a korona közti conflictus nélkül nem lennének valószínűsíthetők.” Mitán a közjogi ellenzék, a függetlenségi és 48-as párt híve az uralkodónak és családjának, híve a monarchicus államformának; s miután a miniszterelnök ur nyilatkozata félre magyarázatokra és félreértésre adhat alkalmat, kérem: A miniszterelnök fel volt-e hatalmazva a korona által ezen nyilatkozat megtételére? (Nagy derűség jöbbsől.) vagy pedig hivatalos működése alatt szerzett hivatalos adatok alapján tette-e ezen nyilatkozatát, s ha igen, van-e azon helyzetben, hogy a ház elé terjessze ezen adatokat? (Derűtség jöbbsől. Zaj a szélső baloldalon.)

Tisza Kálmán miniszterelnök: T. ház! (Halljuk!) Feleletem igen egyszerű és rövid. Első sorban megemgyem, hogy az legalább is szokatlan, hogy a törvényhozás másik házában mondatokért annak megnevezésével itt interpelláltassék valaki. Lehet interpellálni vagy lehet kérdést intézni ugyanazon tárgyban a vita folyamán e nélkül is.

De másodszor nem is tudom, a képviselő urat mi indította ezt interpellatio megtételére, midőn maga is úgy olvasta fel szavaimat, hogy én párttól nem beszéltem, hanem beszéltem arról, hogy báró Prónay Dezső minő tanoknak híve, tehát, ha kifogása lehetett valakinek, csak neki lehetett, ily szemben ezt mondatom. (Ugy van! Ugy van! jöbbsől.)

És nem is helyes, hogy valaki egy párt-ra magyarázza azt, a mi egyénnel szemben mondatott.

Egyébként azt gondolom, hogy a képviselő ur maga is igen jól fogja tudni, hogy én ott csak a saját egyéni nézetemet mondatam; nem beszéltem, mert nem beszélhettem a korona nevében. És ép azért nem volt szükségem senkinek beleegyezését kikérni ahhoz, hogy nézetemet elmondjam. (Helyeslés jöbbsől.)

Furcsa dolog az, t. ház! A képviselő urak jogosultságnak tartják magukat elmondani és fölünk meg akarják vonni azt a jogot, hogy mi a nélkül, hogy azt mondanók, hogy az a szándék, tehát a nélkül, hogy intenciójukat gy-

nak a játékrendben. Előadásukra a lehető legkevesebb gondot fordítják, s az intézet anyagi és szellemi erői teljesen a modern termékek sikeres színrehozatalára koncentrálódnak. A remekmű a hamupipőke szerepét játssza, szégyens zugban, rongyos ruhában. A mit a nemzeti áldozatkészség komoly művészeti czélok előmozdítására ad, az idegen grisetek fölcizomázására fordítatik.

Örvendenék, ha a kolozsvári nemzeti színház csak éppen annyit acceptálna a budapesti példából, a mennyi nem akadályozza a költői termékeknek első sorban való kultiválását. Közönségünk izlése nincs még annyira túltengve, hogy itt sikerrel ne lehetne mívelni a tartalmasabb műfajokat. Színészeink se annyira perfektlül „salonképek” még, hogy ellefektél volna, miként kell cothurnusban, vagy roccoco-jelmében mozogni.

A mult héten két darabot láttunk abból a fajtából, melynek termékeiről mostanság lenézéssel szokás mondani, hogy „versben” és „öt felvonásban” vannak írva.

Az egyik Shakspeare „Romeo és Juliája”, a másik Coppée „Severo Torelli”-je.

Elmondunk egyetmást előadásukról.

H. V.

(Vége köv.)

A classicus művek csak pótlékl szolgál-

TÁRCZA.

Két előadás.

(„Romeo és Julia.” — „Severo Torelli.”)

Mi tőrés-tagadás: az az irodalmi irány, melyet realizstikusnak neveznek, nem képes tartós és annál kevésbbé kizárólagos uralmat gyakorolni fölöttünk. Kiválóbb termékei pillanatnyilag hatalmukba kerítik elménket, idegeinket. Igaznak valljuk, a mit mindennapi életünkben előnkbe állítanak, szerintük gondolkozunk, az irány hívei közé lépünk s átengedjük neki irodalmi izlésünk meghatározását. Az a lantos bantkeressük a természetet és a szépet gyauuba vesszük, hogy valótlán. Nem szállunk magasabbra a föld felett, mint a mennyire testünk eljuthat; a lélek szárnyalása képtelenség, a mely mosolyt idéz ajkainkra. Belekeveredünk az emberi élet kloakái közé, émeledünk és undorodunk, de a tisztítással azért nem gondolunk semmit. Megelégszünk annyival, hogy lássunk. Ápoljuk a rút prózáját, vadászunk az izgatót, a visszataszítót, a megdöbbentőt. Nagyító-lvegen át szemléljük társadalmi ferdeségeinket és bűneinket, sötétséggé sűrítjük az árnyat, nem akarunk egyebet látni, mint az ember rosszabbik felét és ekkép aztán egész élvezettel

ragadtatjuk magunkat az áldatlan pessimismus felé.

De ép lélek, érző szív nem maradhat sokáig ilyen sorvasztó hatások alatt.

A mámorító alkohol után, — egyszer mégis csak rászomjuhozunk Castal forrásának üdítő itálára. A ködből, melylyel körülveztük magunkat, a kórház bűzhődt levegőjéből, melyet passióval szívunk, végre mégis csak kivágyunkok éltető levegőre, a napsugáros égbolt alá; virágos mezőkre és zöld erdő lombjai közé, a hol a dalos madár lakik. Széttűzzük a „prózaival” komor felleget s visszafogadjuk a csillogokat és a holdfényt. Kedélyvilágunkban ismét átadjuk az uralmat a szívnek, hol addig a képtelenség vádjá alatt fogva tartottuk a nemes eszményt, a föllengző vágyat, a lángoló lelkesedést. Nem engedjük be többé a gépek zakatolását oda, a hol csupán a fülemile édes énekének szabad hangoznia. És nem engedjük, hogy közönséges bűntettek fölött törvényszéki tárgyalások s utálatos betegségek fölött orvosi consiliumok tartassanak abban a templomban, a hol csupán nagy eszmék, ideális czélok oltártűze szabad hogy égjenek.

Hogy is tudná elfeledtetni velünk a sötétség a világosságot, a pálínkás bódé a tündérpalotát, életutunk rögei a szárnyalást, a felhő a napsugárt, a próza a költeményt!

Hogyne fordulnánk el attól a képtől, mely a fekélyes ember testét mutatja, — ott, a hol

a tiszta lélek, tiszta szív nemes hevülései kell hogy gyönyörködtesse!

Meg kell végre győződünk, hogy az u. n. realizstikus irány mivelői most már visszahúzó az irodalom és a szépművészetek feladatával. Náluk Enterpe korcsmai dajnákat, Polymnia és Erato sikámos couplet-ke-t dudol, Tersichoria kánkánt tánczol, Thalia a büntetőtörvénykönyvet és Melpomene a kórbonczantant forgatja.

A realizstikus irány leginkább a színházban foglalt el fölötté nagy tért. De már kezdő kifrasztani érdeklődésünket. A színpadot, melyet azon irány mivelői, a természetes-ség címén, előbb ugyanegy niveaua szállítottak le a közönséggel s aztán még lejjebb sülyesztették, — szeretőnk megint méltó helyén látni, magasan abban, mint a hol mi vagyunk. Meguntuk, hogy az a deszkaalkotmány örökösön bírósági terem legyen, a melyben közvadászok igen alantós vadszédéseket dörögnek ellenünk. A színpad legyen oltár, melynél nemesebb én-ünknek áldozhassunk. Ne folytattassák ott velünk a nap küzdelmeit, hagyják pihenni testünket, elménket, idegeinket; s adjanak szárnyat lelkünknek, inlehet szívünknek, hogy fölemelkedhessünk az út porából az eszmék világába. Mutassák embervoltunk szebbik felét, mert így tanuljuk megvetni a rosszabbikat; mutassák a fényt, mert így válik terhünk a sötétség. Állítsák elénk az eszményt, hogy feléje törekedhessünk; és ne szoktassanak ar-

Hirdetmény.

Szolnok-Dobokamegye közigazgatási bizottságának 1885. február hó 8-án kelt 403. sz. gyűlési határozata folytán a következő munkák engedélyeztettek:

- 1) Az apanyagyalu-veregegyházi megyei ut 0—3.5 km. szakaszára 400 köbméter kő szállítása 600 frt erejéig.
- 2) A czege-lekenczei megyei ut 14—18 km. szakaszára 1200 m. kő szállítása 3000 frt „
- 3) A szamosújvár-szt.-gotthárdi megyei ut 1—10 km. szakaszára 400, egyenként 2 m. tartalmu kavics-halom szállítása 1642 frt „
- 4) A bethlen-kőfarkai uton az ugynevezett szeszármái hegy kikerülése céljából építendő új utra 400, egyenként 2 m. tartalmu kavics-halom szállítása 824 frt „
- 5) A bethlen-lekenczei ut 0—14 km. szakaszára 560, egyenként 2 m. tartalmu kavics-halom szállítása 3085 frt 50 kr erejéig.
- 6) A deés-szilágymegyei ut 11—16 km. szakaszára 200, egyenként 2 m. tartalmu kavics-halom szállítása 1566 frt erejéig.
- 7) A deés-szilágymegyei ut 33—55 km. szakaszára 600, egyenként 2 m. tartalmu kavics-halom szállítása 1372 frt 80 kr erejéig.

A fennmelt munkálatok fogantatásának biztosítása céljából 1885. évi márczius hó 15. napjának d. e. 10 órájára a szolnok-dobokamegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajándati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyzni óhajtok felhívjuk, hogy a fentebbi munkálatok valamelyikének elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítható 5% nyi bántépénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyi-lyal is inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezők figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkákra vonatkozó kimutatók és részletes feltételek a nevezett hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Deésen, 1885. évi február hó 20-án.

Egy. szolnok-dobokamegyei m. kir. államépítészeti hivatal.

Sz. 475—1885.

115 1—3

Pályázati hirdetmény.

Teke nagyközségben az állatorvosi állomás üresedésbe jöven—ezen állomásra—a mely a következő javadalmazással van egybekötve, u. m. 400 frt fizetés, 50 frt szállás, látogatási-díj 20 kr, egy bonczolás vagy műtétért 50 kr, ezen kívül egy nyíl fába részesítetik 1 frt lefizetése mellett—pályázat nyitattik.

A törvényesen felszerelt pályázati kérvények beadhatóságának ideje határnapjául folyó évi márczius hó 13-ika tűzetik ki; a választás Teke nagyközségében folyó évi márczius hó 15-én d. e. 10 órakor fog megtartatni.

Tekén, 1885. február hó 18-án.

Tekei járási szolgabírájától.

S. Gyulai Ferencz.

Birtokrendezési hirdetmények.

Sz. 4841—1884.

Hirdetmény.

(107 2—3)

Hivataltól kinevezett ügyadónak: Harsányi P. Lászlónak Vizakna város községé, illetve annak jogosított lakosai: Árvam Salomán és társai ellen a vizaknai 988. sz. törvény foglalt, községi és osztályon kívüli fekvések arányosítása iránt beadott esete tárgyalására a felek között az egyezség létrehozatalának megkísérlése és arányosítási tárgyaknak megállapítása céljából a tárgyalás 1885. évi márczius hó 27. napja d. e. 9 órájára tűzetik ki. Vizakna város tanácsánál, melyre érdekeltek azzal idézhetnek meg, miszerint a kereseti példányt a város előjárásának megtekinthetik.

A nagyszabóni kir. törvényszéknek 1884. évi október hó 16-án tartott üléséből.

ROSKA, elnök.

Sz. 478—1885.

Hirdetmény.

(109 2—3)

Háporton helyesge határának általános tagosítása végett gróf Busseul Henrich és társai által beadott kérdés folytán a helyszínrő tárgyalási határidőül 1885. év április hó 8-án d. e. 9 órája tűzettek ki, hová az összes érdekeltek a kiküldött kir. törvényszéki bíró előtt leendő megjelenésre oly figyelemmel kell idézhetnek meg, hogy a meg nem jelenők birtoka a tagosítást kérők birtokához fog számítottatni.

A gyulafejevári kir. törvényszék urbéri bíróságának 1885. február hó 9-én tartott tanácsüléséből.

JOKSZMAN NÁNDOR, kir. törv. elnök.

Sz. 650—1885.

Hirdetmény.

(108 2—3)

Aszonynépe községe határának általános tagosítása iránti birtokrendezési ügyben a képviselőt rendezésére, működő mérnök megválasztására és költség-előirányzat elkészítésére a helyszínrő tárgyalási határidőül 1885. év április hó 10-én d. e. 9 órája tűzettek ki, hová az összes érdekeltek oly figyelemmel kell idézhetnek meg, hogy a hivatalos eljárás elmaradásuk esetében is meg fog tartatni.

A gyulafejevári kir. törvényszék kiküldött eljáró bírájától 1885. év február 12-én.

GUARDAZONI JÓZSEF.

Sz. 660—1885.

Hirdetmény.

(113 1—3)

A dévai kir. törvényszék közhírré teszi, miszerint Bágya Zsigmondnak—Bágya Károly nevében—Só-Valcsel összes birtokosai ellen, azon község határa tagosításának elrendelését tárgyzó, a bíróságnál betekinthező kérésére, a felek meghallgatására és az elrendelés feltételeinek kinyomozására határnapul a helyszínrő Só-Valcsel községébe az előjáró házhoz folyó 1885. évi április hó 20-án d. e. 9 órára tűzettek ki, melyre a felek azzal idézhetnek meg, hogy a kimaradók a tagosításba beleegeznek tekintetnek.

A tárgyalást L. Gyárfás Ferencz kir. törvényszéki bíró vezeti.

Déván, a kir. törvényszéknek 1885. évi február 13-án tartott üléséből.

SOLYOM FEKETE, elnök.

A magyar királyi államvasutak

erdélyrészi vonalának

MENETRENDJE.

Érvényes 1884-ik évi január 1-től.

Budapest—Predeal					Menet illeték	Predeal—Budapest				
ÁLLOMÁSOK	202 Gyors	204. Személy	212 218 Omibus	214 220 Omibus		ÁLLOMÁSOK	201 Gyors	203 Személy	211 Omibus	219 217 Omibus
vonal					II. III.	vonal				
Bécs, o. m. á. v. ind.	7 00	11 00	7 00	—	27.80 19.20	Bukarest . . . ind.	7 15	—	—	—
Budapest . . .	9 45	8 00	6 55	2 47	16.40 11.70	Predeal* . . . érk.	12 12	—	—	—
Ujszász . . .	11 44	10 36	10 04	6 17	12.30 8.80	„ . . . ind.	1 09	—	—	—
Szolnok* . . . érk.	12 02	10 57	10 31	6 51	—	Tömös . . .	1 33	—	—	—
„ . . . ind.	12 18	11 24	10 55	6 36	—	Brassó* . . . érk.	2 06	—	—	—
P-Ladány* . . . érk.	1 56	1 36	1 25	10 09	9.10 6.50	„ . . . ind.	2 16	6 30	—	5 45
„ . . . ind.	1 59	2 01	2 04	—	—	Földvár . . .	2 44	7 09	—	6 28
N-Várad* . . . érk.	3 20	4 11	5 13	—	—	Apáca . . .	3 03	7 41	—	7 07
„ . . . ind.	3 25	4 21	9 37	—	6.30 4.50	Agostonfalva . . .	3 18	8 09	—	7 36
Csucs . . .	5 28	6 52	1 48	—	3.00 2.10	Homoród . . .	3 51	8 53	—	8 29
Bánffy-Hunyad . . .	6 01	7 32	3 21	—	2.10 1.50	Héjasfalva . . .	4 51	10 18	—	10 22
Eger . . .	—	8 12	4 34	—	1.20 0.80	Szegesvár* . . . érk.	5 04	10 37	—	10 45
Magyar-Nádas . . .	—	8 38	5 11	—	0.50 0.40	„ . . . ind.	5 11	10 55	—	11 14
Kolozsvár* . . . érk.	7 08	8 57	5 40	—	—	Erzsébetváros . . .	5 39	11 36	—	12 07
„ . . . ind.	7 18	9 23	—	6 00	—	Medgyes . . .	6 00	12 11	—	12 43
Apahida (Deés-felől) . . .	—	9 50	—	6 29	0.60 0.40	Kis-Kapus* . . . érk.	6 14	12 29	—	1 02
Gyères (Tordafelől) . . .	8 29	11 15	—	8 14	2.10 1.56	(N-Szeben-felől V.) ind.	6 29	12 35	—	1 23
Kocsárd* . . . érk.	8 51	11 54	—	9 24	2.80 2.00	Mikeszása . . .	—	12 54	—	1 42
(M-Vásárhely-felől III.) ind.	8 53	12 04	—	9 49	—	Hosszu-Aszó . . .	—	1 10	—	1 58
Maros-Ujvár . . .	—	12 12	—	9 58	3.00 2.20	Balázsfalva . . .	7 02	1 29	—	2 17
Felvincz . . .	—	12 19	—	10 07	3.10 2.20	Karácsonfalva . . .	—	1 45	—	2 33
Nagy-Enyed . . .	9 17	12 45	—	10 42	3.70 2.60	Tövis . . . érk.	7 31	2 11	—	3 01
Tövis* . . . érk.	9 33	1 05	—	11 07	4.20 3.00	(Arad-felől IV.) ind.	7 38	2 26	—	3 13
(Arad-felől IV.) ind.	9 40	1 15	—	11 32	—	Nagy-Enyed . . .	7 55	2 48	—	3 38
Karácsonfalva . . .	—	1 44	—	12 03	4.90 3.50	Felvincz . . .	—	3 12	—	4 06
Balázsfalva . . .	10 12	2 00	—	12 24	5.20 3.70	Maros-Ujvár . . .	—	3 19	—	4 14
Hosszu-Aszó . . .	—	2 17	—	12 43	5.60 4.00	Kocsárd* . . . érk.	8 19	3 26	—	4 22
Mikeszása . . .	—	2 34	—	1 02	5.90 4.20	(M-Vásárhely-felől III.) ind.	8 24	3 36	—	4 53
Kis-Kapus* . . . érk.	10 45	2 52	—	1 22	6.30 4.50	Gyères (Tordafelől II.) ind.	8 47	4 12	—	5 45
(N-Szeben-felől V.) ind.	10 52	3 07	—	1 57	—	Apahida (Deés-felől I.) . . .	—	5 39	—	7 51
Medgyes . . .	11 07	3 27	—	2 24	6.70 4.80	Kolozsvár* . . . érk.	10 08	5 59	—	8 18
Erzsébetváros . . .	11 29	4 01	—	3 06	7.50 5.30	„ . . . ind.	10 18	6 28	—	8 34
Szegesvár* . . . érk.	11 55	4 40	—	3 52	8.40 6.00	Magyar-Nádas . . .	—	7 25	—	9 35
„ . . . ind.	12 15	4 50	—	4 17	—	Eger . . .	—	7 25	—	9 35
Héjasfalva . . .	12 30	5 08	—	4 51	8.80 6.30	Bánffy-Hunyad . . .	11 33	8 11	—	11 04
Homoród . . .	1 32	6 47	—	7 07	10.60 7.50	Csucs . . .	12 06	8 52	—	12 17
Agostonfalva . . .	2 04	7 36	—	8 10	11.60 8.30	Nagy-Várad* . . . érk.	1 49	11 04	—	4 06
Apáca . . .	2 24	8 09	—	8 46	12.10 8.70	„ . . . ind.	1 54	11 14	7 30	—
Földvár . . .	2 44	8 41	—	9 20	12.70 9.10	P-Ladány* . . . érk.	3 11	12 59	10 26	—
Brassó* . . . érk.	3 15	9 20	—	10 15	13.60 9.80	„ . . . ind.	3 14	1 47	11 05	5 55
„ . . . ind.	3 25	—	—	—	—	Szolnok* . . . érk.	4 54	4 14	2 00	9 28
Tömös . . .	4 03	—	—	—	14.30 10.30	„ . . . ind.	5 10	4 40	2 37	6 00
Predeal* . . . érk.	4 28	—	—	—	14.90 10.60	Ujszász . . .	5 30	5 04	3 07	6 40
„ . . . ind.	5 02	—	—	—	—	Budapest . . . érk.	7 30	7 44	6 31	10 15
Bukarest . . . érk.	10 25	—	—	—	—	Bécs, o. m. á. v. . .	7 54	6 05	7 54	—

I. Kolozsvár—Deés

ÁLLOMÁSOK

Kolozsvár* m. á. v. indul 7 50 2 42
Apahida m. á. v. „ 8 24 3 13
Deés* szamosvölgyi vasut „ 8 35 3 20 0.80 0.50
érk. 11 09 5 34 2.40 1.50

II. Gyères—Torda

ÁLLOMÁSOK

Gyères indul 4 45 8 58
Torda érk. 5 12 9 22 2.50 1.80

III. Kocsárd—M-Vásárhely

ÁLLOMÁSOK

Kocsárd* indul 9 36 4 35 8 35 3 55
M-Ludas „ 10 29 5 28 9 28 4 49
M-Bogát „ 10 39 5 38 9 38 4 59
Cs-Radnóth „ 11 20 6 20 10 19 5 40
M-Vásárhely érk. 12 18 7 21 11 18 6 45 5.30 3.80

IV. Tövis—Arad

ÁLLOMÁSOK

Tövis indul 2 39 9 50 8 20
Gy-Fejervár* érk. 3 40 10 42 9 10
Piski* (Petrozsény-felől IV. a) érk. 5 34 12 49
„ indul 5 44 1 22
Arad érk. 11 32 8 05
„ indul 12 00 8 45 6 10

IV. a) Piski—Petrozsény

ÁLLOMÁSOK

Piski* (Vajda-Hunyad felől IV. b) indul 6 00 3 25
Petrozsény érk. 10 24 7 29 10.50 7.50

IV. b) Piski—Vajdahunyad

ÁLLOMÁSOK

Piski* indul 6 00
Vajda-Hunyad érk. 6 50 7.90 5.60

V. Kiskapus—Nagyszeben

ÁLLOMÁSOK

Kis-Kapus* indul 11 10 2 20 6 41 3 20
Vizakna érk. 12 57 4 25 8 25 5 04 7.80 5.60
N-Szeben* „ 1 20 4 51 8 48 5 27 8.20 5.90

I. Deés—Kolozsvár

ÁLLOMÁSOK

Deés* indul 2 07 6 15
Apahida szamosvölgyi vasut „ 4 57 8 43
Kolozsvár* érk. 5 08 8 49 0.80 0.50
„ indul 5 39 9 20

II. Torda—Gyères

ÁLLOMÁSOK

Torda indul 7 15 5 16 10 23
Gyères érk. 7 45 5 40 10 48

III. M-Vásárhely—Kocsárd

ÁLLOMÁSOK

Maros-Vásárhely indul 5 55 1 14 5 20 9 03
Cs-Radnóth „ 7 04 2 21 6 26 10 10
M-Bogát „ 7 35 2 55 6 57 10 41
M-Ludas „ 7 50 3 09 7 11 10 55
Kocsárd* érk. 8 36 3 05 7 57 11 41

IV. Arad—Tövis

ÁLLOMÁSOK

Arad érk. 3 35 5 30 6 40
Piski* (Petrozsény-felől IV. a) indul 4 00 6 20
„ érk. 9 52 2 08
„ indul 10 12 2 58
Gyula-Fejervár* érk. 12 21 6 15 8 10
Tövis érk. 12 53 7 00 9 02

IV. a) Petrozsény—Piski

ÁLLOMÁSOK

Petrozsény indul 9 18 6 21
Piski* (Vajda-Hunyad-felől IV. b) érk. 1 02 10 00

IV. b) Vajdahunyad—Piski

ÁLLOMÁSOK

Vajdahunyad indul 12 14
Piski* érk. 12 53 12 53

V. Nagyszeben—Kiskapus

ÁLLOMÁSOK

Nagyszeben* indul 8 10 11 10 4 00 10 00
Vizakna érk. 8 35 11 38 4 26 10 25
Kis-kapus* „ 10 08 1 13 5 59 11 55

Árlejtési hirdetés.

Közhírré tétetik, hogy f. évi márczius 3-án, d. e. 10 órakor a megye házában tartandó verseny-tárgyalás után a következő műtárgyak építése, a legutányosabb vállalkozónak ki fog adatni.

1-szor: A k-szt.-király-remetei uton több átereszt építése és kijavítása, melynek előirányzott ára: 1811 frt 93 kr.

2-szor: A kolozsvár-pánczélesei uton 3 átereszt építése, összesen 493 frt 7 kr. előirányzott árral és 3-szor: A teke-poszmosi utvonalon 23 átereszt építése és egy hid kijavítása, melynek előirányzott ára összesen 4001 frt 57 kr.

Vállalkozni szándékozók felhívjuk, hogy az előirányzott ártól számított 5% bántépénzzel ellátott írásbeli bélyeges zárt ajánlataikat, utvonalonként külön-külön az irt időre hozzám adják be, mivel a később, vagy hiányosan beadott ajánlatok tekintetbe vétetni nem fognak.

A